

ואתה בטפה מתארכת בעמוד האמצעי ונעשה זרע ר', שפולל כל ששת האזרדים, וכמו שפל הספירות נוטלות חלוקם מאותה טפה, אך נוטלים מהזרע מהו ורט שהוואר', כאשר הוא קטן נעשה שיש, כשנוסף ביוז'ר עוללה לששים, שיש פעמים עשר, אבל כל הספירות, כל אחת היא תשע, ובמלכויות משפטלמות כל אחת לעשר, והכל נמשך לגיא שהוואר' צדיק, וממנו לאותה יבשחה, ובאותו זמן שפרק בה הפל, נקרה תפת נח, וסוד הרבר - ותנה התבה בחדר השבעי. מה שהיתה ה' יבשחה, נעשית ה"א השבעי, וזהוותנה התבה בחדר השבעי, ותנה ודי בחדר השבעי, וזהו גיד צדיק ח"י העולים, בוגל שטמננו יוציא זרע ליבשחה ה'ו.

ובלי מי שמוסיא הזרע הזה שהוואר' המען מלמעלה שלא ביבשחה ה'ו, גורם פרוד באותו מען, בכיוול כאלו נפסק מען השכינה, ויתרבה המען של הצד الآخر שם מי המבול. זהו שפתוח ותמים גברו מארך מאד על הארץ, באותו זמן שאין בכיה נביעה אותה יבשחה שהיא כבדה, נעשית קלה, להסתלק מעל ישראל, ונאמר בה ותרם מעל הארץ, ולא יורדת עד לחדר השבעי, כשנת מלאת בוכיותם שליהם, והיא כבדה יורדת. זהו שפתוח ותנה התבה בחדר השבעי, שהוא תשרי, זרוע שמאל, שם הוא יוצאים בו, יצאו במיטה, ולא ישארו אלא אחד בעיר ושנים ממשחה. אחד בעיר כמה נח, ושנים במיטה, ואיש תארון אלא חד מעיר ושנים ממשחה, חד מעיר בגון נח, ושנים ממשחה בגון שם ויפת, ומאחרים שניים שניים שבעה, מאותם עמי הארץ ידמין

וההוא טפה בעמוד אמצעית את ארכת, ואת עבידת זרע ר', דכליל שית סטרין, וכמה דכל ספירון נטליין חולקיהון מהויא טפה, כי נטליין מזרע (נ"א מהויא זרע) דאייהו ר', בד אייהו זעיר את עביד שית, בד נטיל ביויד סליק לשtiny, שית זמני עשר, אבל כל ספירון כל חד אייהו תשע, ומלכות בה אשקלים כל חד לעשר, וכלא אהמשך לגביה דגיד דאייהו צדיק, ומגיה להו יבשחה, וביהו זמני דאריך בה פלא את קריאת תפת נח, ורוץ דמלחה ותנה התבה בחדר השבעי (בראשית ח). מה דהות ה' יבשחה, את עבידת ה"א השבעי, ודא אייהו ותנה התבה בחדר השבעי, ותנה ודי בחדר השבעי, ודא אייהו גיד צדיק ח"י עולם, בגין דמגיה נפיק זרע להאי יבשחה.

ובלי מאן דאפייק האי זרע דאייהו נביעו מלעילא דלא בהאי יבשחה, גרים פרוידא בהויא נביעו, בכיוול כאלו אתפסק נביעו דשכינטא, ויתרבה נביעו דסטרא אחרא, דאיינו מי טופנא, הרא הויא דכתיב (בראשית ז) והם גברו מאד מאד על הארץ, בהויא זמנה דלית נביעו בהיא יבשחה דהיא כבדה, את עבידת קלה, לאסתלקא מעל ישראל, ואתمر בה (שם ז) ותרם מעל הארץ, ולא נחתת עד ירחא שבעיה, דאת מליאת בזקון דיליה ואיהי כבדה נחתת, הרא הויא דכתיב (שם ח) ותנה התבה בחדר השבעי, דאייהו תשורי דרוועא שמאלא, דאי הו נפקין ביה יפקון במיטה, ולא ישתקרין אלא חד מעיר ושנים במיטה, חד מעיר בגון נח, ושנים ממשחה, חד מעיר שם ויפת, ומאחרין שניים שניים שבעה, מאינו עמי הארץ ידמין

שודומים לבהמות וחיות ועופות, ואלו הם שמווקרים ימים טובים וחגים, שהם שנים שניים, שני ימים, אחד של ראש השנה ואחד של שבועות, שני ימים של פורים. שבעה שבעה, אלו שבעה ימים של פסח, ושבעה ימים של סכונות, או שמתפללים שמונה עשרה ברכות של התפלה בכל יום שעולות לחשבון שנים שנים.

שבעה שבעה - שמונה עשר. או אלו שקיו שומרין י' שהוא אותן ברית מלחה, שהוא לשמונה, שהכל שמונה עשר, או אלו שמניחים תפליין בכל יום שמם אותן י', כמו שנאמר והיה לאות כור, והיו קושרים אותו בח' בתמי תפליין, שהם ד' בתמי התפליין של ראש, וארבע פרשיות של תפליין של יד, או אותם ששומרין אותן י' שבת בתחים שלו שהוא ח', אלףים אמרה לכל צד, והכל שמונה עשר, את אלו הם מקבלים בתשובה, שהיא מתbatch נס יום הפופרים.

אבל את האחרים לא יקבל בתשובה, ואם יצאו ביום הדין, אלו שלא היו שומרין, נאמר בהם ויגוע כלבשר הרמש על הארץ, ואלו נקראיים רשיעים גמורים שנודים לאלתר לミתה, שביהם בששה ימים היתה שכינה מוגשת. זהו שכחוב ולא מצאה היונה מנוח לכף רגל, ואלו הם ימים של חל.

צדיקים גמורים אלו הם ששומרין י' ושבתוות וימים טובים, עליהם נאמר ותשב אליהם היונה לעת ערב, וזה ערב שבתוות וימים טובים, שכינה באה לשרות עליהם משום שהם קדרש, כמו שנאמר קדרש ישראל ליהו"ה, ואפס הקדים ביהו"ה אללהיכם חיים כלכם היום.

לבערן ועופין וחיוון, ואلين איןן דאוקרין ימים טובים ותגין, דיןין שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דשבועות, תרין יומין דפירים, שבעה שבעה אלין שבעה יומין דפסחא, ושבעה יומין דספנות, או דמתפלליין ח' י' ברכאנ דצלותא בכל יומא. (דף נד ע"ב) **דסלקין לחוישבן שנים שנים שבעה שבעה ח' י'.**

או אלין דהוו נטرين י' דאייהו אות ברית מלחה דאייהו לשמה דכלא ח' י', או אלין דמנחן תפליי בכל יומא דיןון דאיינון אות י', כמה דעת אמר (שםות יג ט) והיה לאות וכוי, וחוון קשרין ליה בח' בתמי תפליין, דיןון ד' בתמי תפליין הרישא, וארבע פרשין התפלין דיד, או דיןון הדנטרין אות י' שבת בתחומא דיליה דאייהו ח', תרי אלף אמין לכל סטרא, וכלא ח' י', לאلين איןן מקבלין בתשובה, דאייהי מיבת נח יום הפופרים.

אבל לאחרני לא יקבל לוון בתיזבקת, ואם יפקון ביומא דידייא, אלין שלא הוו נטرين, אמר בהוו (בואהיה ז נא) יגוע כלבשר הרמש על הארץ, ואلين אהקריאו רשיעים גמורים דנדונין לאלתר למידה, דבהוו בשית יומין הות שכינה מתפרקא הדא הוא דכתיב (שם ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגל, ואلين איןן יומין דחול.

צדיקים גמורים אלין איןן הדנטרין י' ושבתוות רימין טבין, עלייהו אמר ותשב אליו היונה לעת ערב ודא ערב שבתוות רימין טבין, שכינה קא אהיא לשראיא עלייהו בגין דיןון קדרש, כמה דעת אמר (רמיה ב' קדרש ישראל ליהו"ה, ואטם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים כלכם היום (דברים ד).